

RAZPORED SV. MAŠ

19.04.2021 PONEDELJEK	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=19.4.2021	KAPELA ob 19.00	++ALBIN in JOŽICA ŠONC, Zabriči, p.n. Cencič
20.04.2021 TOREK	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=20.4.2021	KRIŽ ob 19.00	+SAMO BORDON, Križ 107
21.04.2021 SREDA Anzelem, škof	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=21.4.2021	KRIŽ ob 19.00	+ IRMA ŠTOKA, Šepulje 21, 8.dan
22.04.2021 ČETRTEK	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=22.4.2021	KRIŽ ob 19.00	PO NAMENU Križ 197
23.04.2021 PETEK	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=23.4.2021	KAPELA ob 19.00	PO NAMENU PETELIN-ROGELJA, Tomaj 18
24.04.2021 SOBOTA Jurij, mučenec	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=24.4.2021	KRIŽ ob 19.00	++BANOVAC in ŠVAB, Križ 76
25.04.2021 3.VELIKONOČNA NEDELJA (Marko, evangelist)	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=25.4.2021	KAZLJE 8.30 Ž. CERKEV ob 10.00	+TADEJ TAVČAR, Kazlje 22 ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Maše z ljudstvom so po ustaljenih starih predpisih: 1 oseba na 30 kv.metrov, oz 1 družina ali skupno gospodinjstvo na isto kvadrato. Obvezne maske za vse in razkuževanje. K mašam prihajajte zdravi. Petje pri maši je še naprej prepovedano. Možno je uporaba orgel in ker maše prenašamo v Tomaju tudi po spletu, boste deležni tudi glasbenih posnetih pesmi. Upajmo, da bo tehnika delala. Za vso skrb pri prenosih iskrena hvala g. Janezu Bajtu. Po možnosti skušajte cerkve pripraviti na obhajanje velikonočnih nedelj.

Tudi naša župnija je v finančni stiski. Hvalevredna bo vaša pomoč, seveda po vaših zmoglostih, da v namen vzdrževanja župnije prispevate prostovoljno svoj dar na TRR župnije TOMAJ za namen: (CHAR) za vzdrževanje župnije. TRR je izpisan na naslovnici oznanil. Lahko tudi osebno. Obvestilo o prilivih bo tedensko v oznanilih. Iskrena hvala vsem, ki darujete v ta namen.

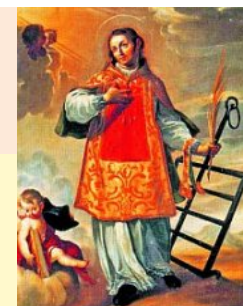
Z veroučnimi srečanji na ZOOMU nadaljujemo v istih terminih kot prejšnji teden. 5. in 6. razred bo imela od 12.4. naprej ga. Andreja Daolio.

V tem tednu hvala darovalcem za župnijo:

SAMEC, Križ 231; DRUŽINA KOCINA, Tomaj 14a; ŠTOKA-DIBITONTO, Tomaj 48a;

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE 3 VELIKONOČNA NEDELJA

Štev.:17/LETO IX.

18. APRIL 2021

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 24,35-48) Tisti čas sta učenca pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta prepoznala Jezusa po lomljenju kruha. Ko so se oni pogovarjali o tem, je sam stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha. Dejal jim je: »Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi? Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa od veselja še niso verjeli in so se čudili, jim je rekel: »Imate tukaj kakšno jed?« Ponudili so mu kos pečene ribe. Vzel jo je in jo vpricho njih pojedel. Nato jim je rekel: »To so besede, ki sem vam jih povedal, ko sem bil še pri vas: Mora se izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mojzesovi postavi, prerokih in psalmih.« Tedaj jim je odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: »Tako je

pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste pričje teh reči.«

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, **župnik**; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; **župnija**: gvidrih@zupnijatomaj.si

<http://zupnija-tomaj.rkc.si/2020/12/24/prenos-mas-v-zivo/>

VI STE PRIČE TEH REČI

V neki skupini otrok iz zadnjih letnikov osnovne šole, pripravnikov za birmo, sem postavil vprašanje: kaj pomeni beseda priča. To je namreč ključna beseda odlomka iz današnjega Lukovega evangelija: »Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpustanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči.« (Lk 24, 48).

Tako sem dobil odgovor, da je priča "tisti, ki je videl kaznivo dejanje in to povedal policiji", v resnici pa je priča bistvenega pomena, da lahko reši primer. Brez očitve dogodek tvega, da bo skrit in neznan, zbrani materialni dokazi pa so pogosto protislovni.

Zato se Jezus učencem pokaže živ in usodo celotne svoje zgodovine poveže z živim pričevanjem živih ljudi in ne z materialnimi elementi, ki bi lahko bili napačno razumljeni in neučinkoviti.

Zato Jezusa poznamo še danes, saj se je skozi zgodovino pričevanje prenašalo iz roda v rod, od človeka do človeka, od življenja do življenja. Od začetka živi Jezus ne želi, da bi ga zamenjali za duha, torej nematerialno in nepomembno bitje v človeški zgodovini. Jezus je živ, konkreten, z resničnimi znamenji (roke, noge in stran, prebodeni z nohti in sulico) svojega življenja in ljubezni. Jezus je nenehno sredi svoje skupnosti nekoč in danes in s tega položaja tudi danes pravi "Mir z vami".

Biti priča danes je za nas temeljna naloga, tudi če nismo bili navzoči v takratnih dogodkih. Nismo bili zraven, ko je Jezus pridigal, ko je bil križan in ko se je pokazal živ. Priče pa smo, da so nas ti dogodki dosegli s pričevanjem vere tistih, ki so nam govorili z besedami in predvsem z življenjem in tudi sporočilom, ki mu pravimo Sveto pismo.

Priča sem mnogim ljudem, ki so s svojo vero v Jezusa prinesli mir v svoje življenje, so ljubili svoje bližnje in se iz ljubezni razdajali drugim. Če verjamem v Jezusa kot živega (in ne kot duha), to dolgujem vsem, ki so mi v mnogih pogledih pričevali, da evangelij resnično spreminja življenje, človeško zgodovino spreminja v dobro in ustvarja poti miru.

V zgodovini Cerkve pa je treba priznati, da obstaja veliko "protiprič" evangelija, ko so kristjani delali ravno nasprotno od tistega, kar je učil Jezus, ko so iskali moč in ne služenja. Vse te "protipriče" so Jezusa resnično preobrazile v oddaljenega in izginjajočega duha in tudi sami lahko velikokrat prepoznamo, da smo bolj "protipriče" kot "priče", ko evangelija ne postavim kot referenčno točko svojega življenja in Boga postavim na zadnje mesto, če mi kaj časa ostane, da nanj sploh pomislim. Morda se ga spomnim le v kakšni kletvici v tujem jeziku.

Toda kljub krhkosti samih apostolov, ki jih je Jezus zbiral, gojil in ljubil, in kljub izdajam in delitvam, ki so mu jih sami pokazali, se ne odreka pošiljanju, jim popolnoma zaupa, in jih pošilja v svet, da pričajo o njem. In zato imamo v zgodovini in tudi danes, zahvaljujoč

prvim pričam in tudi neskončnemu začetnemu Jezusovemu zaupanju, tudi mi lahko prejmemo to nalogo pričevanja. Zaznamovani smo s krstom in drugimi zakramenti, ne zato, da smo nekje zapisani v stare bukve za raziskovalce imen in priimkov, kar seveda tudi ni nepomembno, a vendar biti priča je vse kaj drugega. Pomeni odgovornost do tega kar smo prejeli, predvsem pa temeljna dolžnost pričevanja, kot pravi apostol Pavel: »Če namreč oznanjam evangelij, nimam pravice, da bi se ponašal, saj je to zame nujnost. Kajti gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal!« (1 Kor 9,16).

Ko navsezadnje gledam te odraščajoče otroke z vso turbulenco, ki jo doživljajo in krhkostjo njihove starosti v naši permissivni družbi, kjer ni nič več nobene osredinjenosti, trdnosti v razcefrani družbi ki je vedno bolj kaotična in se očitno tudi v "katoliškem" okolju kažejo oddaljevanja od verskih vrednot v družinah, njeni tradiciji, me vseeno mika, da bi verjel, da nikoli ne morejo biti ali postati resnične priče evangelija. Ko bi zarisali družinsko drevo z vsemi predniki, sorodniki, vso žlahto in ob tem zapisali tudi, ali so prejeli zakramente, bi verjetno odkrivali mnoge suhe veje. A potem ko pogledam nase in tudi na enajsterico apostolov, zbranih v zgornji sobi, pa si premislim zarisati takšno kritiko, da bi bil tako črnogled in pridobim samozavest, da je lahko tudi drugače. Odrešenje ne sloni na naših krhkih strukturah in spoznanjih, marveč na delovanju Sv.Duha, ki vse oživlja in posvečuje. Če se je vstali Jezus zaupal tistim prvim takorekoč neizobraženim učencem, ribičem, ženskam, ki vsaj nekatere niso bile v javnosti na dobrem glasu pa končno tudi meni, ki sem s posvečenjem sprejel nalogo pričevanja in oznanjevanja evangelija in ne svoje modrosti, potem se končno lahko resnično zaupa tudi tem mladim in vsem tistim, ki se tudi z malo zaupanja vsaj deloma odprejo evangeliju, da bi bili njegovi pričevalci.